

Liike vai liikkumattomuus? Movement or stagnation?

Saksankielinen Herald, 10.2.2009

Michael Pabst

Olin valtatiellä A-24 Hampurista Berliiniin. Mukava matka, vähän liikennettä, ja tie kulki monien peltojen ja metsiköiden ohi.

Päivä oli tuulinen ja pilvimuodostelmat vaihtuivat lakkaamatta. Näkyvissä olevat tuulivoimalat pyörivät majesteettisesti. Heti kun uusi tuulivoimala ilmestyi näkyviin, sitä oli vain jostain syystä pakko katsoa, vaikka mitään erityistä ei tapahtunutkaan. Miksi? Oliko uuden puun ilmestyminen yhtä kiehtovaa?

Asialle on yksinkertainen selitys: Tuulivoimala pyörii, puu ei.

Liike kiinnittää väkisinkin huomion. Eläimet eivät turhaan näyttele kuollutta, kun ne eivät halua tulla huomatuiksi, ja ihmiset vilkuttavat jollekin, kun he haluavat tulla huomatuiksi ihmisjoukosta.

Tämä on totta sekä fyysisen että myös mentaalisen liikkeen suhteen. Samanlaisina pysyvät näyteikkunat unohtuvat pian eikä niitä enää huomata, kun uusi yritys uusine ideoineen ja tuotteineen vetää huomion puoleensa.

Sama pätee ajatuksiinkin. Miten terävästi ja tuoreesti me ajattelemme? Ovatko ajatuksemme 90-prosenttisesti eilisiä vai ”olemmeko liikkeellä” kuunnellen sisäistä tuoretta innoitusta? Se tekee meistä mielenkiintoisia ja edistää ratkaisujen löytämistä.

Liikkeen ja uudenlaisen ajattelun hyödyt eivät liity vain ihmisiin vaan myös instituutioihin, esimerkiksi Kristillisen Tieteen liikkeeseen ja sen osa-alueisiin – kirkkoihin ja lukusaleihin, pyhäkouluihin ja julkisiin esitelmiin.

Mary Baker Eddy näki henkisen liikkeen tavallaan erottamattomana henkisestä kirkkokäsityksestä. Hän määritteli *kirkon* muun muassa ”herättävän uinuvan ymmärryksen aineellisista uskomuksista henkisten ideoiden ymmärtämiseen ja jumalallisen Tieteen toteennäyttämiseen” (*Tiede ja terveys*, s. 583). Kuulostaako tämä paikoillaan pysymiseltä vai liikkeessä olemiseltä? Entä mikä on tämän toiminnan tärkein seuraus? Paraneminen.

Jos tunnemme päivittäin Kristuksen innostavan voiman, joka antaa meille uutta luovuutta ja tuoreutta, jumalanpalveluksemme ja pyhäkouluimme kuvastavat tätä uudenlaista henkeä.

Mitä tämä merkitsee käytännössä? Se merkitsee, että meillä on rohkeutta antaa Kristuksen panna meidät liikkeelle, olla lapsen kaltaisia, katsoa eteenpäin, että meillä on uskallusta tarttua uudistuksiin ja valmius tuntea turvallisuutta tuoreista, innoittuneista, uusista lähestymistavoista pikemminkin kuin perinteistä, löytää myös uusia merkityksiä vanhoille sanoille ja teksteille.

Uutta luovan Kristuksen tunteminen auttaa meitä varomaan sellaisia mentaalisia vaikutuksia, jotka pyrkivät hidastamaan kulkuamme ja tekemään meistä omahyväisiä. Kristuksen voima on todellakin jatkuvan edistyksemme laki. Uuden henkisen vireyden seurauksena on parempi elämä, enemmän vapautta ja paranemista. Lopulta meidän on pakko kysyä: Mikä vetää enemmän puoleensa ja herättää enemmän huomiota kuin tämä?

Muita suomenkielisiä käännöksiä on verkkosivustolla <http://www.spirituality.com/ktviestin>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Voitte ottaa kopioita tästä artikkelista enintään 50 kappaletta jaettavaksi omakustannushintaan. Tätä artikkelia ei saa lähettää sähköpostitse tai laittaa verkkosivustolle. Sen sijaan voitte lähettää tai laittaa linkin tähän CSPS:n verkkosivuston artikkeliin. Saadaksenne luvan tämän artikkelin painamiseen jossain muussa julkaisussa pyydämme teitä ottamaan yhteyttä sähköpostilla copyright@csps.com ja kirjoittamaan englanniksi aihe-kenttään ”Copyright Request”.